

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

18. Dies Octob. Magnam rem puta, unum hominem agere: præter sapientem autem, nemo unum agit. Seneca Ep. 121.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

*cupiscibilis. Attribuimus Filio veritatem, & ad hanc tendit vis rationalis. Attribuimus Potentiam, Majestatem, & gloriam, & ad hanc tendit vis irascibilis. Oportet igitur, ut his viribus satiatis, per conjunctionem cujuslibet cum suo supremo appetibili, anima rationalis totaliter satiatur, quietetur, & stabilietur. Quid igitur tibi est in cælo, & in terra, cum in illis nihil sit quod te satiet, præter unum, qui in principio creavit cælum & terram? Quid est desiderium? Voluntatis hiatus: Voluntas itaq; dum aliquid optat, ad aliquid hiat. Multa, & magna pollicetur, ut impleat magnum cordis hiatus Mundus, vasto promissor hiatus. Sed quia non potest, congestis omnibus quæ possidet bonis, in hunc immensum hiatus, ideò cor novis jugiter inhiat, quia nihil adhuc satiat. Adhuc hianti ore clamat, post omnia, (b) *Affer, Affer.* Quando tandem satiabitur? Respondet David: (a) *Satiabor, cum apparuerit gloria tua.* Quando dicet: sufficit? Audi ex Philippo. (c) *Domine ostende nobis Patrem, & sufficit nobis.* Vis ergò sapere? Nihil facilius.*

Gaudia vera petas, quæ numquam terminat ætas.

18. DIES OCTOB.

Magnam rem puta, unum hominem agere: præter sapientem autem, nemo unum agit. *Seneca Ep. 121.*

Unum I. **S**uperest adhuc ad fœlicitatem Voluntatis, unum, ut satagat esse una. Nisi sit una, nunquam in uno quiescet Deo. Habeat licet Anima Tri-

plicem facultatem, Memoriam, Intellectum, Voluntatem, hæc tamen facultas triplex, debet esse simplex. Hæc creata trinitas, debet esse ut increata unitas. Docebit te hanc unitatem, ex SS. Patribus

(a) *Prov. 30. 15.* (b) *Psal. 16. 25.* (c) *Ioan. 14. 8.*

non unus. Primus sit Ambrosius. (a) *Et ut ergo ad similitudinem Domini, unus esto, non hodie sobrius, cras ebriosus; hodie pacificus, cras litigiosus. Esto sicut imago in didrachma immutabilis, eundem habitum servans, quotidie. Vide stantem in sua basi effigiem Jovis, veni cras, tedi perendie, & si velis post annum, & lustra, eadem erit semper statura Jovis, non hodie Jovis, cras Mercurii, perendie Æsculapii. sit in corpore tua anima, sicut in basi marmorea statua. Non referat faciem hodie ridentis, cras flentis, hac hora lenocinantis, sequenti minitantis; nunc amantis, statim odientis. Monet imò movet, qui prius ut sis unus, Ambrosius. Vetus dictum est. (b) *Assuece unus esse: ut vita tua quandam picturam exprimat, eundem servans semper imaginem, quam acceperit. Quomodo potest unus esse, qui nunc iracundiâ inflammatur, nunc indignatione gravi exæstuat, nunc vultu excandescit, nunc pallore immutatur; per momenta varius, & discolor? Homo inconstans, qui non est unus, tot habet varias affectiones in vitâ, quot pavo colores in caudâ. Ut hic est discolor in plumis, sic & hic est discolor in actis.**

II. Ut sis unus, eundem semper serva vitæ tenorem, ne mentem in varia deduces, diversisque affectibus discerpi permittas. Ut sis coram Deo, imò & hominibus, magnus, esto unus: & rem magnam puta unum hominem agere; alioquin agis actum nisi agas unum. Illud enim est proprium sapientis. Quia sapiens est qui nescit numerum, unum se stabilis ubique: licet minus sit unus, quàm plura: tamen plus est esse unum, quàm multos. Magnitudo

(a) L. I. Epist. I. (b) L. X. Epist. 81.

do viri unitate constat. Magnus est qui non est multus, non varius. Fuit ille sensus Pythagoricorum; Unitatem spectare ad bonum, ad malum diversitatem. Satis multa facit, qui semper eadem. Docet Christus inter omnia, tantum unum esse necessarium. Quod illud est unum? ut sis unus. Talis eris si super omnia diligas unum Deum. Assequitur nulla, qui sequitur cuncta. Id sis hodie, quod bene heri; id cras, quod hodie. Deo id est, non modò proprium, qui summum, semper id esse, quod est. Istam tesseram Divinitatis usurpat vir sapiens: qui semper inter inæqualia, est sibi æqualis, inter dissimilia sui similis, inter varia non varius, inter diversa idem, inter omnia unus. Non est periti artificis, opera caduca facere; sed fundata, stabilia, æterna. Magnam pretium dat rebus diuturnitas: sic & homini Unitas. Vitrum si soliditate æquaret aurum, pretio superaret. Sæpè pretiosius, quod in rebus est, tempus est. Antiqua opera antiquius habentur, ob temporis quo perstiterunt diuturnitatem. Dignitas est durasse, erit & posse durare, nec facile infringi.

III. Integros animos reddit constantiæ Virtus. Et ipsa sine frustis est integra, sine partibus tota, sine numero una; est res vitæ, non horæ, non diei, quæ cum sole occidit, & cum sole oriatur; interdiu, & noctu, ubique & locorum, & temporum ætterna, quæ adhuc in exitu inchoat: res perpetui initii est, ne offendat finem. Nulla dies sine linea, quantum magis sine puncto? Ego malle, nulla hora, nullum punctum, sine virtute. Idem velle, idem nolle, est sacramentum sapientiæ: nec enim nisi ad re-

ctum

Atum, unitas voti reperitur. Vitium in varia se dispergit, nunquam in unum se colligit. Hoc pessimum malum habemus, mutare mala, variare vitia, non ponere cupiditates, sed transponere: alioquin vel vitii tadio, citius boni essemus. Ægrè unum reperies, qui vix unus sit, & non variis affectibus, quibus indulget, varios non referat. Praclarè Origenes ad illa verba, (a) *Fuit vir unus. Hoc, inquit, pertinet ad laudem Iusti, quod dicitur vir unus, Nos, qui adhuc peccatores sumus, non possumus illum titulum laudis acquirere: quia unusquisque nostrum non est unus, sed multi. Intuere namque alicujus vultum nunc irati, nunc iterum tristici, paulo post iterum gaudentis, & iterum turbati, & rursum levis: vides quomodo ille qui putatur unus esse, non est unus: sed tot personæ in eo videntur esse, quot mores?* Fies unus, nixus, ut fulcro, uno Deo: Fies mutabilis, adhærens mutabilibus. Accipe nunc sapiendi methodum.

Qui sapit, hic spernet, quidquid mutabile cernit.

19. DIES OCTOBRIS.

Quocunque tempore non cogitaveris Deum, puta tempus illud amissum. *Cæsar. Morit. 2. cap. 3.*

Dei præ. I.
sentia.

Magna est jactura temporis, sed maxima dum non es memor Numinis. Amissum scias omne tempus, quo non occurrerit animo tuo Deus. Quomodo potes oblivisci Dei, qui semper meminit tui? & sic meminit, quasi aliquorum omnium inmemor, solus esses, de quo solo possit meminisse. Gaudet rusticus si intelli-

(a) 1. Reg. 1.1.